

DIRECTIVA CONSILIULUI 1999/13/CE

din 11 martie 1999

privind reducerea emisiilor de compuși organici volatili datorate utilizării solvenților organici în anumite activități și instalații

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special art. 130s alin. (1),

având în vedere propunerea Comisiei¹,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social²,

hotărând în conformitate cu procedura prevăzută în art. 189c din Tratat³,

(1) întrucât programul de acțiune al Comunității Europene privind mediul, aprobat de Consiliu și de reprezentanții guvernelor statelor membre, reuniți în cadrul Consiliului, pune accentul, în Rezoluțiile din 22 noiembrie 1973⁴, 17 mai 1977⁵, 7 februarie 1983⁶, 19 octombrie 1987⁷ și 1 februarie 1993⁸, pe importanța prevenirii și reducerii poluării atmosferice;

(2) întrucât, în special, Rezoluția din 19 octombrie 1987 subliniază importanța unei acțiuni comunitare axate, între altele, pe punerea în aplicare a unor norme corespunzătoare în scopul de a asigura un nivel ridicat de protecție a sănătății publice și a mediului;

(3) întrucât Comunitatea Europeană și statele membre sunt părți ale Protocolului la Convenția din 1979 privind poluarea atmosferică transfrontalieră pe scară extinsă cu privire la controlul emisiilor de compuși organici volatili în vederea reducerii fluxurilor lor transfrontaliere și a fluxurilor de produși fotochimici oxidanți secundari rezultați, cu obiectivul de a proteja sănătatea umană și mediul împotriva efectelor nocive ale acestora;

(4) întrucât poluarea datorată compușilor organici volatili dintr-un stat membru afectează deseori aerul și apa altui stat membru; întrucât, în conformitate cu art. 130r din Tratat, este necesară o acțiune la nivel comunitar;

(5) întrucât utilizarea solvenților organici în anumite activități și instalații cauzează, datorită caracteristicilor acestora, emisii în aer de compuși organici care pot fi nocivi pentru sănătatea publică și/sau contribuie la formarea locală sau transfrontalieră, în stratul limită al troposferei, de oxidanți fotochimici care pun în pericol resursele naturale de o importanță vitală pentru

¹ JO C 99, 26.03.1997, p. 32.

² JO C 287, 22.09.1997, p. 55.

³ Avizul Parlamentului European din 14 ianuarie 1998 (JO C 34, 02.02.1998, p.75), Poziția comună a Consiliului din 16 iunie 1998 (JO C 248, 07.08.1998, p.1) și Decizia Parlamentului European din 21 octombrie 1998 (JO C 341, 09.11.1998, p. 70).

⁴ JO C 112, 20.12.1973, p. 1.

⁵ JO C 139, 13.06.1977, p. 1.

⁶ JO C 46, 17.02.1983, p. 1.

⁷ JO C 328, 07.12.1987, p. 1.

⁸ JO C 138, 01.02.1993, p. 1.

mediu și economie și care au, în anumite condiții de expunere, efecte nocive pentru sănătatea umană;

(6) întrucât problemele grave legate de concentrația ozonului în troposfera superioară, care au apărut în ultimii ani, au stârnit o preocupare generală cu privire la influența acestui fapt asupra sănătății publice și mediului;

(7) întrucât se impune întreprinderea unei acțiuni preventive pentru a proteja sănătatea publică și mediul împotriva consecințelor emisiilor deosebit de nocive, datorate utilizării solvenților organici, și pentru a garanta cetățenilor dreptul la un mediu curat și sănătos;

(8) întrucât emisiile de compuși organici pot fi evitate sau reduse în multe activități și instalații, deoarece se dispune sau se va dispune, în următorii ani, de înlocuitori mai puțin nocivi; întrucât, în cazul în care nu sunt disponibili substituenți corespunzători, alte măsuri tehnice ar trebui să fie luate pentru a reduce emisiile în mediu, în măsura în care acest lucru este posibil și realizabil din punct de vedere tehnic și economic;

(9) întrucât utilizarea de solvenți organici și emisiile de compuși organici care exercită cele mai grave efecte asupra sănătății publice ar trebui să fie reduse cât de mult permit posibilitățile tehnice;

(10) întrucât instalațiile și procedeele care intră sub incidența prezentei directive și care nu sunt supuse unei autorizări în conformitate cu legislația comunitară sau cea națională, trebuie să facă obiectul unei înregistrări, cel puțin;

(11) întrucât instalațiile și activitățile existente trebuie adaptate, dacă este cazul, astfel încât, într-un termen adecvat, să respecte cerințele stabilite pentru instalațiile și activitățile noi; întrucât respectivul termen ar trebui să fie în concordanță cu calendarul fixat pentru respectarea Directivei Consiliului 96/61/CE din 24 septembrie 1996 privind prevenirea și controlul integrat al poluării¹;

(12) întrucât părțile relevante ale instalațiilor existente care suferă modificări substanțiale trebuie, în principiu, să se conformeze cerințelor aplicabile noilor instalații în ceea ce privește partea echipamentului care a fost modificată substanțial;

(13) întrucât solvenții organici sunt utilizați în multe tipuri diferite de instalații și activități și, de aceea, pe lângă cerințele generale, trebuie definite și cerințe specifice și, în același timp, trebuie fixate praguri pentru dimensiunea instalațiilor sau activităților care intră în domeniul de aplicare a prezentei directive;

(14) întrucât un înalt nivel de protecție a mediului impune fixarea și aplicarea unor limite de emisie a compușilor organici în mediu, precum și pentru anumite instalații și activități care utilizează solvenți organici în cadrul Comunității, fixarea unor condiții corespunzătoare de exploatare, în conformitate cu principiul celei mai bune tehnici disponibile;

(15) întrucât, în unele cazuri, statele membre pot scuti agenții de la aplicarea valorilor limită de emisie, pentru că alte măsuri, precum utilizarea produșilor sau tehnicilor fără solvenți sau cu conținut scăzut de solvenți, permit realizarea unei reduceri echivalente a emisiilor;

(16) întrucât trebuie să se țină seama în mod corespunzător de măsurile de reducere a emisiilor adoptate înainte de intrarea în vigoare a prezentei directive;

¹ JO L 257, 10.10.1996, p. 26.

(17) întrucât obiectivele prezentei directive pot fi atinse mai eficient prin alte abordări decât prin punerea în aplicare a unor valori limită uniforme de emisie; întrucât, de aceea, statele membre pot scuti instalațiile existente de la aplicarea valorilor limită de emisie, dacă vor pune în aplicare un plan național care, în termenul de punere în aplicare a prezentei directive, să permită o reducere cel puțin egală a emisiilor de compuși organici provenind de la aceste instalații și activități;

(18) întrucât instalațiile existente care intră sub incidența Directivei 96/61/CE și care sunt incluse într-un plan național, nu pot fi scutite, în nici un caz, de la aplicarea dispozițiilor directivei respective, inclusiv art. 9 alin. (4);

(19) întrucât, în multe cazuri, instalațiilor mici și medii, existente sau noi, li se pot aplica cerințe mai puțin stricte, pentru a le păstra competitivitatea;

(20) întrucât curățării chimice „uscate” îi corespunde un prag zero, sub rezerva unor scutiri specificate;

(21) întrucât este necesar să se supravegheze emisiile, inclusiv prin utilizarea unor tehnici de măsurare, pentru a evalua concentrațiile masice sau cantitatea de poluanți a căror eliberare în mediu este permisă;

(22) întrucât agenții trebuie să reducă emisiile de solvenți organici, inclusiv emisiile ușor dispersabile, precum și emisiile de compuși organici; întrucât planul de gestionare a solvenților este un instrument important de verificare a acestei reduceri; întrucât, deși planul de gestionare a solvenților oferă orientare, stadiul său de elaborare nu permite stabilirea unei metodologii comunitare;

(23) întrucât statele membre trebuie să adopte o procedură și măsuri obligatorii pentru situațiile în care se depășesc limitele de emisie;

(24) întrucât Comisia și statele membre trebuie să colaboreze pentru a asigura schimbul de informații privind punerea în aplicare a prezentei directive și progresele realizate în căutarea soluțiilor de substituie,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Scopul și domeniul de aplicare

Scopul prezentei directive este de a preveni sau a reduce efectele directe sau indirecte ale emisiilor de compuși organici volatili în mediu, în principal în aer, și potențialele lor riscuri pentru sănătatea publică, prin măsuri și proceduri care să fie puse în aplicare în activitățile industriale definite în anexa I, în măsura în care acestea din urmă se situează la un nivel superior pragurilor de consum al solvenților, indicate în anexa IIA.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentei directive:

1. *instalație* reprezintă o unitate tehnică fixă în care se efectuează una sau mai multe activități care intră în domeniul de aplicare definit la art. 1, precum și orice altă activitate, asociată direct, care este legată tehnic de activitățile exercitate pe acel șantier și care poate afecta emisiile;

2. *instalație existentă* reprezintă o instalație în funcțiune sau, în conformitate cu legislația în vigoare înainte de data punerii în aplicare a prezentei directive, o instalație autorizată sau înregistrată sau care face obiectul unei cereri complete de autorizare, conform avizului autorității competente, cu condiția ca instalația să fie pusă în funcțiune cel târziu la un an de la data intrării în vigoare a prezentei directive;

3. *instalație mică* reprezintă o instalație ale cărei activități se situează la pragurile cele mai joase ale elementelor 1, 3, 4, 5, 8, 10, 13, 16 sau 17 din anexa IIA sau alte activități din anexa IIA care au un consum de solvenți mai mic de 10 tone/an;

4. *modificare substanțială* reprezintă

- pentru o instalație care intră în domeniul de aplicare a Directivei 96/61/CE, se aplică definiția specificată în respectiva directivă,

- pentru o instalație mică, o modificare a capacității nominale având ca efect o creștere de peste 25% a emisiilor de compuși organici volatili. Orice modificare care poate avea, în opinia autorității competente, efecte negative semnificative asupra sănătății umane sau a mediului este de asemenea considerată modificare substanțială,

- pentru toate celelalte instalații, o modificare a capacității nominale având ca efect o creștere de peste 10% a emisiilor de compuși organici volatili. Orice modificare care poate avea, în opinia autorității competente, efecte negative semnificative asupra sănătății umane sau a mediului este de asemenea considerată modificare substanțială;

5. *autoritate competentă* reprezintă autoritatea, autoritățile sau organismele însărcinate, conform legislației statelor membre, cu îndeplinirea obligațiilor ce decurg din prezenta directivă;

6. *agent* reprezintă orice persoană fizică sau juridică care exploatează sau deține o instalație sau, dacă este prevăzut în legislația națională, orice persoană careia i s-a conferit o putere economică decisivă asupra funcționării tehnice a instalației;

7. *autorizație* reprezintă o decizie scrisă prin care autoritatea competentă acordă permisiunea de a pune în funcțiune întreaga instalație sau o parte a acesteia;

8. *înregistrare* reprezintă o procedură definită într-un act juridic, care presupune cel puțin notificarea la autoritatea competentă a intenției agentului de a pune în funcțiune o instalație sau activitate ce intră în domeniul de aplicare a prezentei directive;

9. *emisie* reprezintă orice evacuare de compuși organici volatili de la o instalație în mediu;

10. *emisie ușor dispersabilă* reprezintă orice emisie (care nu are loc sub formă de gaze de ardere) de compuși organici volatili în aer, sol și apă, precum și de solvenți din compoziția produselor, cu excepția cazului în care există indicații contrare specificate în anexa II A.

Acest termen acoperă și emisiile necapturate care sunt eliberate în mediul exterior prin ferestre, uși, guri de aerisire sau alte deschizături similare;

11. *gaze de ardere* reprezintă scurgerea gazoasă finală care conține compuși organici volatili sau alți poluanți și care se evacuează în aer printr-un coș de furnal sau alte echipamente de împrăștiere a fumului. Ratele debitului volumetric sunt exprimate în m³/h în condiții standard;

12. *emisii totale* reprezintă suma emisiilor ușor dispersabile și a emisiilor de gaze de ardere;

13. *valoarea limită de emisie* reprezintă masa compușilor organici volatili, exprimată pe baza unor parametri specifici, a concentrației, procentului și/sau nivelului unei emisii, calculată în condiții normale, N, care nu trebuie depășită în cursul unei sau mai multor perioade de date;

14. *substanțe* reprezintă orice element chimic și compușii săi, în stare naturală sau rezultați în urma unor procese industriale, sub formă solidă, lichidă sau gazoasă;

15. *preparat* reprezintă amestec sau soluție compusă din două sau mai multe substanțe;

16. *compus organic* reprezintă orice compus care conține cel puțin elementul carbon și unul sau mai multe dintre elementele următoare: hidrogen, halogeni, oxigen, sulf, fosfor, silicon sau azot, cu excepția oxizilor de carbon și carbonaților și bicarbonaților anorganici;

17. *compus organic volatil (COV)* reprezintă orice compus organic având o presiune a vaporilor de minimum 0,01 kPa, la o temperatură de 293,15 K, sau având o volatilitate corespunzătoare în condiții speciale de utilizare. În sensul prezentei directive, fracțiunea de creozot care depășește această valoare a presiunii vaporilor la temperatura de 293,15 K este considerată un COV;

18. *solvent organic* reprezintă orice COV folosit separat sau în combinație cu alți agenți, fără a suferi modificări chimice, pentru a dizolva materii prime, produse sau deșeuri, sau utilizat ca agent de curățare pentru a dizolva impurități, sau ca dizolvant, ca mediu de dispersie, ca regulator de viscozitate, regulator de tensiune superficială, plastifiant sau conservant;

19. *solvent organic halogenat* reprezintă solvent organic care conține cel puțin un atom de brom, clor, fluor sau iod pe moleculă;

20. *preparat de acoperire* reprezintă orice preparat, inclusiv toți solvenții organici și preparatele care conțin solvenți organici necesari pentru o aplicare corespunzătoare, utilizat pentru a obține un efect decorativ, protector sau alt efect funcțional pe o suprafață;

21. *adeziv* reprezintă orice preparat, inclusiv toți solvenții organici și preparatele care conțin solvenți organici necesari pentru o aplicare corespunzătoare, utilizat pentru a lipi între ele părți ale aceluiași produs;

22. *cerneală* reprezintă un preparat, inclusiv toți solvenții organici și preparatele care conțin solvenți organici necesari pentru o aplicare corespunzătoare, utilizat într-o activitate de tipărire pentru a imprima un text sau o imagine pe o suprafață;

23. *lac* reprezintă un preparat de acoperire transparent;

24. *consum* reprezintă cantitatea totală de solvenți organici utilizată într-o instalație pe parcursul unui an calendaristic sau al oricărei alte perioade de doisprezece luni, minus COV recuperați pentru reutilizare;

25. *intrare* reprezintă cantitatea de solvenți organici, în stare pură sau în preparate, care este utilizată la efectuarea unei activități, cuprinzând și solvenții reciclați în interiorul sau în exteriorul unei instalații, care sunt socotiți la fiecare utilizare în cadrul unei activități;

26. *reutilizarea solvenților organici* reprezintă utilizarea, în scopuri tehnice sau comerciale, a solvenților organici recuperați dintr-o instalație, inclusiv sub formă de combustibili, excepție făcând solvenții organici recuperați care sunt evacuați definitiv ca deșeuri;

27. *fluxul masei* reprezintă cantitatea de COV eliberați, exprimată în unitate de masă/oră;

28. *capacitate nominală* reprezintă masa maximă, exprimată în medie pe zi, de solvenți organici utilizați într-o instalație, atunci când aceasta funcționează în condiții normale și la randamentul prevăzut;

29. *funcționare normală* reprezintă toate etapele de funcționare a unei instalații sau a unei activități, cu excepția operațiilor de pornire, oprire și de întreținere a echipamentelor;

30. *condiții controlate* reprezintă condiții la care funcționează o instalație, astfel încât COV eliberați în urma activității să fie capturați și eliminați în mod controlat, fie printr-un coș, fie printr-un echipament de împrăștiere, și să nu fie, astfel, complet dispersabili;

31. *condiții standard* reprezintă o temperatură de 273,15 K și o presiune de 101,3 kPa;

32. *medie la 24 de ore* reprezintă media aritmetică a tuturor citirilor valide efectuate pe durata a 24 de ore de funcționare normală;

33. *operațiuni de pornire și oprire* reprezintă operațiuni prin care se pune în funcțiune, se scoate din funcțiune, se introduce sau se scoate din mersul în gol o instalație, un echipament sau un rezervor. Fazele de oscilație care intervin în condiții normale de funcționare a unei instalații nu sunt considerate operațiuni de pornire și oprire.

Articolul 3

Obligații pentru instalațiile noi

Statele membre iau măsurile necesare pentru a garanta că:

1. toate instalațiile noi se conformează dispozițiilor art. 5, 8 și 9;
2. toate instalațiile noi care nu sunt reglementate de Directiva 96/61/CE sunt înregistrate sau autorizate înainte de a fi puse în funcțiune.

Articolul 4

Obligații pentru instalațiile existente

Fără să aducă atingere prevederilor Directivei 96/61/CE, statele membre iau măsurile necesare pentru a garanta că:

1. instalațiile existente se conformează dispozițiilor art. 5, 8 și 9 până la 31 octombrie 2007 cel târziu;
2. toate instalațiile existente trebuie să fi fost înregistrate sau autorizate până la 31 octombrie 2007 cel târziu;
3. instalațiile care urmează să fie înregistrate sau autorizate și care aplică sistemul de reducere prevăzut în anexa IIB notifică acest lucru autorității competente până la 31 octombrie 2005 cel târziu;
4. în cazul în care o instalație:
 - suferă o modificare substanțială sau
 - intră pentru prima dată în domeniul de aplicare a prezentei directive, în urma unei modificări substanțiale,

aceea parte a instalației care suferă o modificare substanțială este tratată fie ca o instalație nouă, fie ca o instalație existentă, cu condiția ca totalul emisiilor întregii instalații să nu depășească nivelul care ar fi fost atins dacă partea modificată substanțial ar fi fost tratată ca o nouă instalație.

Articolul 5

Cerințe

1. Statele membre iau măsurile corespunzătoare, fie prin precizare în cadrul condițiilor autorizăției, fie prin stabilirea unor reguli generale obligatorii, pentru a asigura conformitatea cu alin. (2)-(12).
2. Toate instalațiile se conformează:
 - (a) fie valorilor limită de emisie din gazele de ardere și valorilor de emisie ușor dispersabilă, fie valorilor limită ale emisiei totale, precum și celorlalte cerințe prevăzute în anexa IIA;sau
 - (b) cerințelor specificate în sistemul de reducere prezentat în anexa IIB.
3. (a) În ceea ce privește emisiile ușor dispersabile, statele membre aplică valorile de emisie ușor dispersabilă la o instalație ca valori limită de emisie. Cu toate acestea, dacă se demonstrează autorităților competente că o instalație dată nu poate, din punct de vedere tehnic și economic, să respecte această valoare, autoritățile competente pot acorda o derogare pentru respectiva instalație, atâta timp cât nu se anticipează riscuri semnificative pentru sănătatea umană sau mediu. Pentru fiecare derogare, agentul trebuie să demonstreze autorităților competente că se recurge la cea mai bună tehnică disponibilă.
 - (b) Activitățile care nu se pot efectua în condiții controlate pot fi scutite de la aplicarea limitelor de emisie stabilite în anexa IIA, dacă această posibilitate este prevăzută în mod explicit în anexa respectivă. Prin urmare, se pune în aplicare sistemul de reducere din anexa IIB, dacă nu se demonstrează autorităților competente că această opțiune nu este posibilă din

punct de vedere tehnic și economic. În acest caz, agentul trebuie să demonstreze autorităților competente că se recurge la cea mai bună tehnică disponibilă.

Statele membre prezintă un raport la Comisie privind derogarea de la lit. (a) și (b) în conformitate cu art. 11.

4. Pentru instalațiile care nu pun în aplicare sistemul de reducere, orice instalație de împrăștiere montată după data intrării în vigoare a prezentei directive se conformează tuturor cerințelor din anexa IIA.

5. Instalațiile în care se desfășoară două sau mai multe activități, fiecare depășind pragurile fixate în anexa IIA, trebuie:

(a) pentru substanțele indicate la alin. (6), (7) și (8), să respecte cerințele de la alineatele respective pentru fiecare activitate;

(b) pentru celelalte substanțe:

(i) fie să aplice cerințele de la alin. (2) pentru fiecare activitate în parte;

(ii) fie să atingă un nivel al emisiilor totale sub nivelul care ar fi fost atins prin aplicarea pct. (i).

6. Substanțele și preparatele cărora le sunt atribuite sau pe care trebuie aplicate indicativele de risc R45, R46, R49, R60 și R61, din cauza conținutului lor în COV din clasa substanțelor cancerigene, mutagene sau toxice pentru reproducere conform Directivei 67/548/CEE¹, sunt înlocuite, în măsura în care este posibil și ținând seama de recomandările de la art. 7 alin. (1), cu substanțe sau preparate mai puțin nocive în termenul cel mai scurt cu putință.

7. Pentru emisiile de COV menționați la alin. (6), pentru care fluxul masic al sumei compușilor care justifică etichetarea indicată la alineatul respectiv este de minimum 10 g/h, se respectă o valoare limită de emisie de 2 mg/Nm³. Valoarea limită de emisie se raportează la suma masică a diferiților compuși.

8. Pentru emisiile de COV halogenați cărora le este atribuit indicativul de risc R40, pentru care fluxul masic al sumei compușilor care justifică etichetarea R40 este de minimum 100 g/h, se respectă o valoare limită de emisie de 20 mg/Nm³. Valoarea limită de emisie se raportează la suma masică a diferiților compuși.

Emisiile de COV menționați la alin. (6) și (8) trebuie controlate ca emisii provenind de la o instalație care funcționează în condiții controlate, în măsura în care este posibil din punct de vedere tehnic și economic, cu scopul de a proteja sănătatea publică și mediul.

9. Emisiile de COV cărora le este atribuit sau pe care trebuie aplicat, după intrarea în vigoare a prezentei directive, unul dintre indicativele de risc menționate la alin. (6) și (8), trebuie să se conformeze, în termenul cel mai scurt, valorilor limită de emisie menționate la alin. (7) și respectiv (8).

10. Se iau toate măsurile de precauție corespunzătoare pentru a reduce la minimum emisiile în cursul fazelor de pornire și oprire.

¹ JO 196, 16.08.1967, p. 1. Directivă modificată ultima dată de Directiva Comisiei 98/98/CE (JO L 355, 30.12.1998, p. 1).

11. Instalațiile existente care utilizează un echipament de împrăștiere existent și respectă valorile limită de emisie următoare:

- 50 mg C/Nm³ în cazul incinerării,
- 150 mg C/Nm³ pentru celelalte echipamente de împrăștiere,

beneficiază, pentru o perioadă de 12 ani de la data menționată la art. 15, de o derogare de la aplicarea valorilor limită de emisie pentru gaze de ardere, prevăzute în tabelul din anexa II A, cu condiția ca emisiile totale ale întregii instalații să nu depășească nivelul care ar fi fost atins dacă s-ar fi respectat toate cerințele din tabel.

12. Nici sistemul de reducere, nici aplicarea alin. (11) sau a art. 6 nu scutesc instalațiile care evacuează substanțele menționate la alin. (6), (7) și (8) de respectarea cerințelor menționate la alineatele în cauză.

13. În cazul în care se efectuează, în conformitate cu Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 793/93¹ și cu Regulamentul Comisiei (CE) nr. 1488/94² sau Directiva Consiliului 67/548/CEE și Directiva Comisiei 93/67/CEE³, o evaluare a riscurilor privind una din substanțele care justifică etichetarea R40, R60 sau R61 și care sunt reglementate de prezenta directivă, Comisia examinează concluziile evaluării riscurilor și, dacă este cazul, ia măsurile necesare.

Articolul 6

Planuri naționale

1. Fără să aducă atingere prevederilor Directivei 96/61/CE, statele membre pot stabili și pune în aplicare planuri naționale de reducere a emisiilor care provin de la activitățile și instalațiile industriale reglementate la art. 1, cu excepția activităților 4 și 11 din anexa IIA. Nici una din celelalte activități nu poate fi exclusă din sfera de aplicare a prezentei directive printr-un plan național. Aceste planuri trebuie să conducă la o reducere a emisiilor anuale de COV de la instalațiile existente, reglementate de prezenta directivă, pe durata aceluiași calendar și la un nivel cel puțin egal cu cel care ar fi atins prin aplicarea valorilor limită de emisie prevăzute la art. 5 alin. (2) și (3) și în anexa II, în perioada de valabilitate a planului național. Planul național, actualizat, dacă este cazul, este prezentat Comisiei la fiecare trei ani.

Statul membru care stabilește și pune în aplicare planuri naționale poate scuti anumite instalații existente de la aplicarea valorilor limită de emisie fixate la art. 5 alin. (2) și (3) și în anexa II. Un plan național nu poate în nici un caz să acorde unei instalații existente o derogare de la dispozițiile Directivei 96/61/CE.

2. Un plan național cuprinde o listă a măsurilor adoptate sau care trebuie adoptate pentru ca obiectivul fixat la alin. (1) să fie atins, precum și detalii privind mecanismul propus pentru a monitoriza punerea în aplicare a planului. Acest plan trebuie de asemenea să conțină obiective interimare de reducere obligatorii, care să măsoare progresele realizate în vederea îndeplinirii obiectivului final. El trebuie să fie compatibil cu legislația comunitară existentă aplicabilă în domeniu, precum și cu dispozițiile relevante din prezenta directivă, și să cuprindă:

¹ JO L 84, 05.04.1993, p. 1.

² JO L 161, 29.06.1994, p. 3.

³ JO L 227, 08.09.1993, p. 9.

- indicarea activității sau activităților la care se aplică planul;
- reducerea emisiilor care trebuie să fie îndeplinită de aceste activități, care corespunde celei care ar fi fost atinsă prin aplicarea limitelor de emisie precizate la alin. (1);
- numărul instalațiilor reglementate de plan și totalul emisiilor acestora, precum și emisia totală a fiecărei activități.

Planul trebuie, de asemenea, să cuprindă o descriere amănunțită a instrumentelor prevăzute pentru a răspunde cerințelor acestuia, dovada că aceste instrumente sunt executorii, precum și detalii privind mijloacele care vor fi utilizate pentru a demonstra conformitatea cu planul.

3. Statul membru înaintează planul Comisiei. Planul trebuie să fie însoțit de o documentație suport pentru a verifica dacă obiectivul stabilit la alin. (1) este îndeplinit, inclusiv orice documentație solicitată special de către Comisie. Instalațiile existente care suferă o modificare substanțială rămân în domeniul de aplicare a planului, cu condiția să fi făcut parte din acest plan înainte să fi fost efectuată modificarea respectivă.

4. Statul membru desemnează o autoritate națională competentă pentru culegerea și evaluarea informațiilor solicitate conform alin. (3) și pentru punerea în aplicare a planului național.

5. (a) Comisia informează comitetul prevăzut la art. 13 cu privire la criteriile de evaluare a planurilor naționale cel târziu la un an după intrarea în vigoare a prezentei directive.

(b) Dacă, după analizarea planului, a planului înaintat din nou sau a rapoartelor înaintate de un stat membru conform art. 11, Comisia estimează că planul nu va produce rezultatele prevăzute în termenul fixat, aceasta informează statul membru și comitetul prevăzut la art. 13 cu privire la avizul său și la motivele care stau la baza avizului. Comisia dispune de șase luni de la primirea planului sau raportului pentru a transmite acest aviz. În următoarele trei luni, statul membru în cauză notifică la Comisie măsurile rectificative pe care le va adopta pentru a îndeplini obiectivele fixate și informează comitetul cu privire la acestea.

6. În cazul în care Comisia decide, în termen de șase luni de la notificarea măsurilor rectificative, că aceste măsuri nu sunt suficiente pentru a asigura realizarea obiectivelor planului în termenul fixat, statul membru este obligat să îndeplinească cerințele prevăzute la art. 5 alin. (2) și (3) și în anexa II, în termenul specificat de prezenta directivă pentru instalațiile existente. Comisia informează comitetul prevăzut la art. 13 cu privire la decizia sa.

Articolul 7

Soluții alternative

1. Comisia asigură stabilirea unui schimb de informații între statele membre și întreprinderile respective privind utilizarea substanțelor organice și a potențialilor lor înlocuitori. Comisia ia în considerare următoarele aspecte:

- adecvarea opțiunilor disponibile;
- efectele lor potențiale asupra sănătății umane, în general, și în timpul expunerii la locul de muncă, în special;

- efectele lor potențiale asupra mediului și
- consecințele lor economice, în special costurile și avantajele,

pentru a elabora recomandări privind utilizarea substanțelor și a tehnicilor care au cele mai reduse efecte posibile asupra aerului, apei, solului, ecosistemelor și sănătății umane. În urma acestui schimb de informații, Comisia publică recomandările pentru fiecare activitate.

2. Statele membre garantează că recomandările specificate la alin. (1) sunt luate în considerare pentru autorizație și pentru formularea regulilor generale obligatorii.

Articolul 8

Monitorizarea

1. Statele membre introduc obligația, pentru agentul unei instalații care intră sub incidența prezentei directive, de a furniza autorității competente, o dată pe an sau la cerere, date care să permită acestuia din urmă să verifice conformitatea cu prezenta directivă.

2. Statele membre asigură monitorizarea permanentă a acelor canale la care este racordat un echipament de împrăștiere și care, la punctul final de emisie, eliberează mai mult de 10 kg/h din cantitatea totală de carbon organic, pentru verificarea conformității.

3. În celelalte cazuri, statele membre asigură efectuarea unor măsurări continue sau periodice. Pentru măsurările periodice, se efectuează cel puțin trei citiri în timpul fiecărui exercițiu de măsurare.

4. Măsurările nu se impun în cazul în care, pentru respectarea prezentei directive, nu este necesar un echipament de împrăștiere la capătul ciclului.

5. Comisia organizează un schimb de informații cu privire la utilizarea planurilor de gestionare a solvenților în statele membre, pe baza datelor preluate în cadrul punerii în aplicare a prezentei directive, în termen de trei ani de la data precizată la art. 15.

Articolul 9

Respectarea valorilor limită de emisie

1. Conformitatea cu următoarele trebuie demonstrată autorității competente:

- valorile limită de emisie pentru gazele de ardere, valorile de emisie ușor dispersabilă și valorile limită ale emisiei totale,
- cerințele din sistemul de reducere cuprins în anexa IIB,
- dispozițiile prevăzute la art. 5 alin. (3).

Anexa III referitoare la planul de gestionare a solvenților oferă recomandări privind modul în care se poate demonstra conformitatea cu acești parametri.

Se pot adăuga volume de gaz la gazele de ardere în scopul răcirii sau diluării, dacă această operațiune este justificată din punct de vedere tehnic, dar acestea nu se iau în considerare la determinarea concentrației masice a poluantului din gazele de ardere.

2. Conformitatea trebuie reverificată în urma unei modificări substanțiale.

3. În cazul măsurărilor continue, se consideră că valorile limită de emisie sunt respectate dacă:

(a) nici una dintre mediile calculate la 24 de ore de funcționare normală nu depășește valorile limită de emisie și

(b) nici una dintre mediile calculate la o oră nu depășește valorile limită de emisie cu un factor mai mare de 1,5.

4. În cazul măsurărilor periodice, se consideră că valorile limită de emisie sunt respectate dacă, în cursul unui exercițiu de monitorizare:

(a) media tuturor citirilor nu depășește valorile limită de emisie și

(b) nici una dintre mediile calculate la o oră nu depășește valorile limită de emisie cu un factor mai mare de 1,5.

5. Conformitatea cu dispozițiile art. 5 alin. (7) și (8) se verifică pe baza sumei concentrațiilor masice ale fiecăruia dintre compușii organici volatili în cauză. În toate celelalte cazuri, dacă nu există dispoziții contrare în anexa IIA, conformitatea se verifică pe baza masei totale a carbonului organic emis.

Articolul 10

Neconformitatea

Dacă se constată încălcarea cerințelor prezentei directive, statele membre iau măsurile corespunzătoare pentru a garanta că:

(a) agentul informează autoritatea competentă și ia măsurile necesare pentru a restabili, în cel mai scurt termen, conformitatea cu prezenta directivă;

(b) în caz de neconformitate, care ar reprezenta un pericol direct pentru sănătatea umană și atâta timp cât conformitatea nu este restabilită conform condițiilor prevăzute la lit. (a), executarea activității este suspendată.

Articolul 11

Sisteme de informare și rapoarte

1. La fiecare trei ani, statele membre trimit la Comisie, sub forma unui raport, informații cu privire la punerea în aplicare a prezentei directive. Respectivul raport este întocmit pe baza unui chestionar sau plan elaborat de Comisie în conformitate cu procedura adoptată la art. 6 din Directiva 91/692/CEE¹. Chestionarul sau planul este adresat statelor membre cu șase luni înainte de începutul perioadei cuprinse în raport. Raportul este transmis Comisiei în cursul

¹ JO L 377, 31.12.1991, p. 48.

celor nouă luni următoare perioadei de trei ani cuprinse în raport. Statele membre publică rapoartele și le transmit în același timp Comisiei, sub rezerva restricțiilor prevăzute la art. 3 alin. (2) și (3) din Directiva 90/313/CEE¹. Primul raport acoperă perioada primilor trei ani care urmează datei menționate la art. 15.

2. Informațiile prezentate conform alin. (1) cuprinde, în special, date reprezentative suficiente pentru a demonstra respectarea cerințelor de la art. 5 și, dacă este cazul, a celor de la art. 6.

3. Comisia elaborează un raport privind punerea în aplicare a prezentei directive, pe baza datelor transmise de statele membre, la cel târziu cinci ani după înaintarea primelor rapoarte de către statele membre. Comisia transmite acest raport, însoțit de propuneri, dacă este necesar, la Parlamentul European și la Consiliu.

Articolul 12

Accesul publicului la informație

1. Fără să aducă atingere dispozițiilor Directivei 90/313/CEE, statele membre adoptă măsurile necesare pentru a garanta cel puțin că cererile de autorizare pentru instalațiile noi sau pentru modificări substanțiale ale instalațiilor supuse unui regim de autorizare conform Directivei 96/61/CE sunt puse la dispoziția publicului, pentru o perioadă corespunzătoare, pentru a permite acestuia să își prezinte observațiile înainte ca autoritatea competentă să ia o decizie. Fără să aducă atingere dispozițiilor Directivei 96/61/CE, nu este obligatoriu să se transforme modul de prezentare a informației destinate publicului.

Decizia autorității competente, precum și o copie a autorizației și toate actualizările ulterioare, trebuie puse la dispoziția publicului.

Regulile generale obligatorii aplicabile instalațiilor și lista activităților înregistrate și autorizate sunt accesibile publicului.

2. Rezultatele monitorizării emisiilor, impuse în condițiile de autorizare sau înregistrare prevăzute la art. 8 și 9 și deținute de autoritatea competentă, trebuie puse la dispoziția publicului.

3. Alin. (1) și (2) se aplică sub rezerva restricțiilor prevăzute la art. 3 alin. (2) și (3) din Directiva 90/313/CEE privind motivele autorităților competente de a refuza furnizarea unor informații, în special a celor legate de confidențialitatea comercială și industrială.

Articolul 13

Comitetul

Comisia este sprijinită de un comitet cu caracter consultativ, format din reprezentanții statelor membre și prezidat de reprezentantul Comisiei.

Reprezentantul Comisiei înaintează comitetului un proiect cu măsurile ce urmează să fie luate. Comitetul își dă avizul cu privire la acest proiect în termenul pe care președintele îl poate stabili în funcție de urgența subiectului în cauză, dacă este cazul prin votare.

¹ JO L 158, 23.06.1990, p. 56.

Avizul este consemnat în procesul verbal; în afară de aceasta, fiecare stat membru are dreptul să solicite consemnarea poziției sale în procesul-verbal.

Comisia ține seama în cea mai mare măsură de avizul emis de comitet. Ea informează comitetul asupra modului în care ține seama de acest aviz.

Articolul 14

Sancțiuni

Statele membre stabilesc sancțiunile aplicabile în caz de încălcare a dispozițiilor naționale adoptate în temeiul prezentei directive și iau toate măsurile necesare pentru punerea lor în aplicare. Sancțiunile prevăzute trebuie să fie eficiente, proporționale și descurajatoare. Statele membre notifică aceste dispoziții la Comisie cel târziu la data menționată la art. 15 și notifică orice modificare ulterioară a acestor sancțiuni în cel mai scurt termen.

Articolul 15

Transpunerea

1. Statele membre pun în aplicare dispozițiile legale, de reglementare și administrative necesare aducerii la îndeplinire a prezentei directive până la ... aprilie 2001 cel târziu. Statele membre informează imediat Comisia cu privire la aceasta.

Când statele membre adoptă aceste dispoziții, ele conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere în momentul publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

2. Statele membre comunică Comisiei textul principalelor dispoziții de drept intern, pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 16

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în ziua publicării în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*.

Articolul 17

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 11 martie 1999.

Pentru Consiliu
Președintele
J. TRITTIN

ANEXA I

DOMENIUL DE APLICARE

Prezenta anexă conține categoriile de activități menționate la art. 1. În cazul depășirii pragurilor fixate în anexa IIA, activitățile menționate în prezenta anexă intră sub incidența prezentei directive. În fiecare caz, activitatea cuprinde și curățarea echipamentului, însă nu și curățarea produsului finit, decât dacă se specifică astfel.

Acoperirea cu adeziv

- Orice activitate în care un adeziv este aplicat pe o suprafață, cu excepția aplicării adezivilor și laminării care intră în procedee de tipărire.

Activitatea de acoperire

- Orice activitate în care se aplică unul sau mai multe straturi pe:
 - vehiculele enumerate mai jos:
 - automobilele noi din categoria M1 în sensul Directivei 70/156/CEE¹ și din categoria N1, dacă sunt acoperite la aceeași instalație ca vehiculele M1;
 - cabinele de camioane, definite ca adăpostul șoferului, precum și orice carcasă integrată destinată echipamentului tehnic al vehiculelor din categoria N2 și N3 în sensul Directivei 70/156/CEE;
 - camioane și remorci, definite ca vehicule din categoriile N1, N2 și N3 în sensul Directivei 70/156/CEE, cu excepția cabinelor de camioane;
 - autobuze, definite ca vehicule din categoriile M2 și M3 în sensul Directivei 70/156/CEE;
 - remorcile din categoriile O1, O2, O3 și O4 în sensul Directivei 70/156/CEE,
 - suprafețele de metal și de plastic, inclusiv suprafețele aeronavelor, vapoarelor, trenurilor etc.,
 - suprafețele din lemn,
 - textile, țesături, filme și hârtie
 - piele.

Nu intră în această rubrică acoperirea suporturilor cu metal prin tehnici de pulverizare chimică și electroforetică. Dacă activitatea de acoperire cuprinde o etapă în care același articol este imprimat, oricare ar fi tehnica utilizată, această imprimare este considerată ca făcând parte din operația de acoperire. Totuși, imprimarea efectuată ca activitate distinctă nu este inclusă, dar

¹ JO L 42, 23.02.1970, p. 1. Directivă modificată ultima dată de Directiva 97/27/CE (JO L 233, 25.08.1997, p. 1).

poate fi reglementată de prezenta directivă, dacă această activitate de imprimare se află în domeniul de aplicare a prezentei directive.

Învelirea bobinelor

- Orice activitate în care sârma de oțel bobinată, oțelul inoxidabil, oțelul învelit, banda de aluminiu și de aliaje din cupru sunt acoperite cu una sau mai multe pelicule într-un proces continuu.

Curățarea chimică „uscată”

- Orice activitate industrială sau comercială în care se utilizează COV într-o instalație, pentru a curăța îmbrăcăminte, mobilă sau alte bunuri de consum similare, cu excepția eliminării manuale a petelor în sectorul textilelor și al îmbrăcămintei.

Fabricarea încălțămintei

- Orice activitate de confecționare a încălțămintei sau a unor părți ale acesteia.

Fabricarea preparatelor de acoperire, a lacurilor, cernelurilor și adezivilor

- Fabricarea produselor finite menționate anterior, precum și a produselor intermediare, dacă sunt fabricate în același loc, prin amestecarea pigmentilor, rășinilor și materialelor adezive cu ajutorul solvenților organici sau prin alte mijloace, incluzând în proces și dispersia și predispersia, corectarea viscozității și a nuanței și încărcarea produsului final în recipientul său.

Fabricarea produselor farmaceutice

- Sinteza chimică, fermentația, extracția, prepararea și prezentarea produselor farmaceutice finite, precum și fabricarea produselor intermediare, dacă se desfășoară în același loc.

Tipărire

- Orice activitate de reproducere a unor texte și/sau imagini în care cerneala este transferată pe orice tip de suport cu ajutorul unei forme purtătoare de imagine. Această operație cuprinde tehnici asociate de lăcuire, vopsire și laminare. Totuși, numai următoarele procedee specifice sunt reglementate de prezenta directivă:

- *flexografie* – un procedeu de tipărire în care este utilizată o formă purtătoare de imagine din cauciuc sau fotopolimeri elastici, ale cărei suprafețe tipăritoare sunt deasupra porțiunilor neutre, și în care sunt aplicate cerneluri lichide care se usucă prin evaporare;

- *tipărire pe rotativă ofset cu uscare prin încălzire* – activitate de tipărire cu hârtie în sul care utilizează o formă purtătoare de imagine, suprafețele tipăritoare și neutră se află în același plan, unde prin tipărire pe rotativă se înțelege faptul că materialul supus tipăririi este alimentat la mașină de la un sul și nu cu foi izolate. Porțiunea neutră este tratată în așa fel încât să atragă apa și, astfel, să respingă cerneala. Suprafața tipăritoare este tratată în așa fel încât să primească și să transmită cerneala spre suprafața ce trebuie tipărită. Evaporarea se face într-un cuptor unde suportul tipărit este încălzit cu aer cald;

- *laminarea asociată unui procedeu de tipărire* – lipirea a două sau mai multe materiale flexibile cu scopul de a produce laminate;
- *rotogravura de editare* – activitate de tipărire prin rotogravură folosită pentru tipărirea hârtiei destinate revistelor, broșurilor, cataloagelor sau altor produse similare, cu ajutorul cernei pe bază de toluen;
- *rotogravura* – activitate de tipărire în care se folosește o formă purtătoare de imagine cilindrică, suprafața tipăritoare se află dedesubtul porțiunii neutre, și care utilizează cerneluri lichide ce se usucă prin evaporare. Alveolele sunt umplute de cerneală și porțiunea neutră este curățată de surplusul de cerneală înainte ca suprafața care urmează să fie tipărită să intre în contact cu cilindrul și ca cerneala să iasă din alveole;
- *tipărire serigrafică în rotativă* - activitate de tipărire cu hârtie în sul în care cerneala este transferată spre suprafața ce urmează să fie tipărită, prin introducerea ei într-o formă purtătoare de imagine poroasă, suprafața tipăritoare este deschisă și porțiunea neutră este etanșată, acest procedeu folosind cerneluri care se usucă doar prin evaporare. Prin tipărire pe rotativă se înțelege faptul că materialul supus tipăririi este alimentat la mașină de la un sul și nu cu foi izolate;
- *glazurare* – activitate prin care un lac sau un preparat adeziv este aplicat pe un material flexibil în scopul de a sigila ulterior materialul de ambalare.

Conversia cauciucului

- Orice activitate de mixare, frezare, malaxare, calandrare, extrudare și vulcanizare a cauciucului natural sau sintetic, precum și orice operațiune conexă destinată să transforme cauciucul natural sau sintetic în produs finit.

Curățarea suprafețelor

- Orice activitate, cu excepția curățării chimice „uscate”, în care se folosesc solvenți organici pentru îndepărtarea murdăriei de pe suprafața unui material, inclusiv degresarea. O activitate care constă în mai multe etape înainte sau după orice altă activitate este considerată o singură activitate de curățare a suprafeței. Această activitate nu se referă la curățarea echipamentului utilizat, ci la curățarea suprafețelor produselor.

Extracția uleiurilor vegetale și a grăsimilor animale și rafinarea uleiurilor vegetale

- Orice activitate de extragere a uleiului vegetal din semințe sau alte materii vegetale, procesarea reziduurilor uscate pentru a produce alimente destinate animalelor, purificarea grăsimilor și uleiurilor vegetale provenite din semințe, materie vegetală și/sau materie animală.

Refinirea vehiculelor

- Orice activitate industrială sau comercială de acoperire a unei suprafețe, precum și activități conexe de degresare, care constă în aplicarea:
 - preparatului pe suprafața unui vehicul rutier în sensul Directivei 70/156/CEE sau pe o parte a unui astfel de vehicul, care se desfășoară în afara instalațiilor de fabricare, în cadrul reparației, întreținerii și decorării vehiculelor sau

- preparatului inițial pe un vehicul rutier în sensul Directivei 70/156/CEE sau pe o parte a unui astfel de vehicul, cu ajutorul unor materiale de același tip ca cele de refinisare, când această operațiune nu se realizează în linia de fabricație originală sau
- preparatului pe o remorcă (inclusiv semiremorci) (categoria O).

Acoperirea sârmei bobinate

- Orice activitate de acoperire a conductorilor metalici utilizați pentru bobinarea transformatoarelor, motoarelor etc.

Impregnarea lemnului

- Orice activitate de aplicare a unui conservant pe o suprafață din lemn de construcție.

Laminarea lemnului și plasticului

- Orice activitate de lipire a lemnului și/sau plasticului pentru a produce laminate.

ANEXA IIA

I. PRAGURI DE CONSUM ȘI LIMITE DE EMISIE

	Activitate (praguri de consum al solvenților în tone/an)	Prag (prag de consum al solvenților în tone/an)	Valori limită de emisie din gazele de ardere (mg C/Nm ³)	Valorile emisiei ușor dispersabile (procentul cantității de solvent utilizate)		Valori ale emisiei totale		Dispoziții speciale
				nouă	exis- tentă	nouă	exis- tentă	
1.	Tipărire pe rotativă ofset cu uscarea prin încălzire (> 15)	15 – 25 > 25	100 20	30 ⁽¹⁾ 30 ⁽¹⁾				⁽¹⁾ Solventul rezidual din produsul finit nu este considerat ca parte a emisiilor ușor dispersabile.
2.	Rotogravura de editare (> 25)		75	10	15			
3.	Alt tip de rotogravură, flexografie, tipărire serigrafică în rotativă, unități de laminare sau glazurare (> 15) tipărire serigrafică în rotativă pe textile/carton (> 30)	15 – 25 > 25 > 30 ⁽¹⁾	100 100 100	25 20 20				⁽¹⁾ Prag pentru tipărire serigrafică în rotativă pe textile și carton.
4.	Curățarea	1 – 5	20 ⁽²⁾	15				⁽¹⁾ Utilizând compuși

	Activitate (praguri de consum al solvenților în tone/an)	Prag (prag de consum al solvenților în tone/an)	Valori limită de emisie din gazele de ardere (mg C/Nm ³)	Valorile emisiei ușor dispersabile (procentul cantității de solvent utilizate)		Valori ale emisiei totale		Dispoziții speciale
				nouă	exis- tentă	nouă	exis- tentă	
	suprafețelor (1) (> 1)	> 5	20 ⁽²⁾	10				menționați la art. 5 alin. (6) și (8). ⁽²⁾ Limita se referă la masa compușilor în mg/Nm ³ , și nu la cantitatea totală de carbon
5.	Alte tipuri de curățare a suprafețelor (> 2)	2 – 10 > 10	75 ⁽¹⁾ 75 ⁽¹⁾	20 ⁽¹⁾ 15 ⁽¹⁾				⁽¹⁾ Instalațiile care dovedesc autorității competente că masa medie de solvent organic din totalul materialului de curățare folosit nu depășește 30% sunt scutite de la aplicarea acestor valori
6.	Vopsirea autovehiculelo r (> 15) și refinisarea vehiculelor	> 0,5	50 ⁽¹⁾	25				⁽¹⁾ Se demonstrează conformitatea cu art. 9 alin. (3) pe baza măsurărilor medii de 15 minute.
7.	Acoperirea bobinelor (> 25)		50 ⁽¹⁾	5	10			⁽¹⁾ Pentru instalațiile care utilizează tehnici ce permit re folosirea solvenților recuperați, limita de emisie este 150.
8.	Alte tipuri de acoperire, inclusiv acoperirea metalelor, materialelor plastice, textilelor ⁽⁵⁾ , țesăturilor, filmului și hârtiei (> 5)	5 – 15 > 15	100 ⁽¹⁾ ⁽⁴⁾ 50/75 ⁽²⁾ ⁽³⁾ ⁽⁴⁾	20 ⁽⁴⁾ 20 ⁽⁴⁾				⁽¹⁾ Valoarea limită de emisie se aplică proceselor de acoperire și de uscare în condiții controlate. ⁽²⁾ Prima valoare limită de emisie se aplică proceselor de uscare, iar a doua se aplică proceselor de acoperire. ⁽³⁾ Pentru instalațiile de acoperire a textilelor care utilizează tehnici ce permit reutilizarea solvenților recuperați, limita de emisie aplicată proceselor întegrate de acoperire și uscare este 150. ⁽⁴⁾ Conform art. 5 alin. (3) lit. (b), activitățile de

	Activitate (praguri de consum al solvenților în tone/an)	Prag (prag de consum al solvenților în tone/an)	Valori limită de emisie din gazele de ardere (mg C/Nm ³)	Valorile emisiei ușor dispersabile (procentul cantității de solvent utilizate)		Valori ale emisiei totale		Dispoziții speciale
				nouă	exis- tentă	nouă	exis- tentă	
								acoperire care nu se pot efectua în condiții controlate (de ex. construcții navale, vopsirea aeronavelor) pot fi scutite de la aplicarea acestor valori. (⁵) Tipărirea serigrafică în rotativă la textile este inclusă la activitatea nr. 3.
9.	Învelirea sârmei bobinate (> 5)					10 g/kg (¹) 5 g/kg (²)		(¹) Se aplică instalațiilor la care diametrul mediu al sârmei ≤ 0,1mm. (²) Se aplică celorlalte instalații.
10.	Acoperirea suprafețelor din lemn (> 15)	15 – 25 > 25	100 (¹) 50/75 (²)	25 20				(¹) Limitele de emisie se aplică proceselor de acoperire și uscare efectuate în condiții controlate. (²) Prima valoare se aplică proceselor de uscare, iar a doua, proceselor de acoperire.
11.	Curățarea chimică „uscată”					20 g/kg (¹) (²) (³)		(¹) Se exprimă în masa solventului emis pe kilogram de produs curățat și uscat. (²) Limita de emisie prevăzută la art. 5 alin. (8) nu se aplică pentru acest sector. (³) Următoarea derogare se referă numai la Grecia: valoarea limită a emisiei totale nu se aplică, pentru o perioadă de 12 ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive, instalațiilor existente, situate în zone îndepărtate și/sau pe insule, cu o populație de cel mult 2000 de locuitori permanenți, unde

	Activitate (praguri de consum al solvenților în tone/an)	Prag (prag de consum al solvenților în tone/an)	Valori limită de emisie din gazele de ardere (mg C/Nm ³)	Valorile emisiei ușor dispersabile (procentul cantității de solvent utilizate)		Valori ale emisiei totale		Dispoziții speciale
				nouă	exis- tentă	nouă	exis- tentă	
								factorul economic nu permite utilizarea tehnologiilor avansate.
12.	Impregnarea lemnului (> 25)		100 ⁽¹⁾	45		11 kg/m ³		⁽¹⁾ Nu se aplică la impregnarea cu creozot.
13.	Acoperirea pieilor (> 10)	10 – 25 > 25 (> 10) ⁽¹⁾				85 g/m ² 75g/m ² 150g/m ²		Limitele de emisie sunt exprimate în grame de solvent emis pe m ² de produs realizat. ⁽¹⁾ Pentru activitățile de acoperire a pieilor, în industria mobilei, și pentru mici bunuri de consum din piele precum genți, curele, portmoneuri etc.
14.	Fabricarea încălțămintei (> 5)					25 g pe pereche		Valorile limită ale emisiei totale sunt exprimate în grame de solvent emis pe pereche de încălțămintă finită produsă.
15.	Laminarea lemnului și plasticului (> 5)					30 g/m ²		
16.	Acoperirea cu adeziv (> 5)	5 – 15 > 15	50 ⁽¹⁾ 50 ⁽¹⁾	25 20				⁽¹⁾ Dacă se folosesc tehnici care permit reutilizarea solvenților recuperați, valoarea limită de emisie din gazele de ardere este 150.
17.	Fabricarea preparatelor de acoperire, a lacurilor, cernelurilor și adezivilor (> 100)	100 – 1000 > 1000	150 150	5 3		5% din cantitatea de solvent utilizată 3% din cantitatea de solvent utilizată		Valoarea emisiei ușor dispersabile nu include solventul vândut ca parte a unui preparat de acoperire dintr-un recipient închis.
18.	Conversia cauciucului (> 15)		20 ⁽¹⁾	25 ⁽²⁾		25% din cantitatea de solvent utilizată		⁽¹⁾ Dacă se folosesc tehnici care permit reutilizarea solvenților recuperați, valoarea limită de emisie din gazele de ardere este 150. ⁽²⁾ Valoarea emisiei ușor dispersabile nu

	Activitate (praguri de consum al solvenților în tone/an)	Prag (prag de consum al solvenților în tone/an)	Valori limită de emisie din gazele de ardere (mg C/Nm ³)	Valorile emisiei ușor dispersabile (procentul cantității de solvent utilizate)		Valori ale emisiei totale		Dispoziții speciale
				nouă	exis- tentă	nouă	exis- tentă	
								include solventul vândut ca parte a unui produs sau preparat de acoperire dintr-un recipient închis.
19.	Extracția uleiurilor vegetale și a grăsimilor animale și rafinarea uleiurilor vegetale (> 10)					Grăsimi animală: 1,5 kg/tonă Ricin: 3 kg/tonă Semințe de rapiță: 1kg/tonă Semințe de floarea-soarelui: 1kg/tonă Boabe de soia (concasare normală): 0,8 kg/tonă Boabe de soia (fulgi albi): 1,2 kg/tonă Alte semințe și materii vegetale: 3 kg/tonă ⁽¹⁾ 1,5 kg/tonă ⁽²⁾ 4 kg/tonă ⁽³⁾		⁽¹⁾ Valorile limită de emisie pentru instalațiile de tratare a loturilor de semințe și a altor materii vegetale trebuie stabilite de autoritatea competentă în funcție de caz, aplicându-se cele mai bune tehnici disponibile. ⁽²⁾ Se aplică tuturor proceselor de fracționare, cu excepția rafinării (eliminarea rășinilor din uleiuri). ⁽³⁾ Se aplică rafinării.
20.	Fabricarea produselor farmaceutice(> 50)		20 ⁽¹⁾	5 ⁽²⁾	15 ⁽²⁾	5% din canti- tatea de sol- vent utili- zată	15% din canti- tatea de sol- vent utili- zată	⁽¹⁾ Dacă se folosesc tehnici care permit reutilizarea solvenților recuperați, valoarea limită de emisie din gazele de ardere este 150. ⁽²⁾ Valoarea emisiei ușor dispersabile nu include solventul vândut ca parte a unui produs sau preparat de acoperire dintr-un recipient închis.

II. INDUSTRIA DE VOPSIRE A AUTOVEHICULELOR

Valorile limită ale emisiei totale se exprimă în grame de solvent emis pe metru pătrat de suprafață a produsului și în kilograme de solvent emis pe caroserie de mașină.

Suprafața produselor indicate în tabelul prezentat ulterior este definită după cum urmează:

- aria calculată pe baza suprafeței de acoperire electroforetică totală și aria tuturor părților care sunt eventual adăugate în faze succesive ale procesului de acoperire și care primesc

același preparat ca cel utilizat pentru produsul în cauză, sau aria totală a produsului tratat în instalație.

Aria suprafeței de acoperire electroforetică este calculată cu ajutorul formulei următoare:

$$\frac{2 \times \text{greutatea totală a carcasei produsului}}{\text{grosimea medie a placii de metal} \times \text{densitatea placii de metal}}$$

Această metodă se aplică și pentru alte elemente acoperite alcătuite din plăci.

Se utilizează proiectarea asistată de calculator sau alte metode echivalente pentru calcularea ariei altor părți adăugate sau ariei totale tratate în instalație.

Valoarea limită a emisiei totale din tabelul de mai jos se referă la toate fazele procesului care se desfășoară în aceeași instalație, de la aplicarea preparatului prin electroforeză sau prin orice alt procedeu până la lustruirea stratului de acoperire, precum și la solventul utilizat pentru curățarea materialului, inclusiv zona de pulverizare și alte echipamente fixe, atât pe durata procesului de producție, cât și în afara acestuia. Valoarea limită a emisiei totale se exprimă prin masa totală a compușilor organici pe m² de suprafață totală a produsului tratat și prin masa totală a compușilor organici pe caroserie de mașină.

Activitate (praguri de consum al solvenților în tone/an)	Pragul de producție (se referă la producția anuală de material vopsit)	Valoarea limită a emisiei totale	
		Instalație nouă	Instalație existentă
Vopsirea mașinilor noi (> 15)	> 5000	45 g/m ² sau 1,3 kg/caroserie + 33 g/m ²	60 g/m ² sau 1,9 kg/caroserie + 41 g/m ²
	≤ 5000 bloc șasiu-caroserie sau > 3500 șasiu	90 g/m ² sau 1,5 kg/caroserie + 70 g/m ²	90 g/m ² sau 1,5 kg/caroserie + 70 g/m ²
		Limita emisiei totale (g/m ²)	
Vopsirea cabinelor noi de camioane (> 15)	≤ 5000	65	85
	> 5000	55	75
Vopsirea camioanelor și remorcilor noi (> 15)	≤ 2500	90	120
	> 2500	70	90
Vopsirea autobuzelor noi (> 15)	≤ 2000	210	290
	> 2000	150	225

Instalațiile de acoperire a vehiculelor cu consum inferior pragurilor de consum al solvenților indicate în tabelul anterior trebuie să respecte cerințele aplicabile pentru sectorul de refinisare a vehiculelor specificate în anexa II A.

ANEXA IIB

SISTEMUL DE REDUCERE

1. Principii

Sistemul de reducere trebuie să ofere agentului posibilitatea de a obține prin alte mijloace o reducere a emisiilor care să fie echivalentă cu ceea ce ar realiza-o aplicând valorile limită de emisie. În acest scop, agentul poate pune în aplicare orice sistem de reducere proiectat special pentru instalația sa, cu condiția realizării, în final, a unei reduceri echivalente a emisiilor. Statele membre prezintă un raport la Comisie, conform art. 11 din directivă, privind stadiul realizării unei reduceri echivalente a emisiilor, inclusiv experiența dobândită prin aplicarea sistemului de reducere.

2. Punerea în aplicare

Pentru aplicarea preparatelor de acoperire, a lacurilor, adezivilor sau cernelurilor, se poate utiliza următorul sistem. În cazurile unde următorul sistem nu este corespunzător, autoritatea competentă poate permite agentului să aplice orice alt sistem care, în opinia sa, respectă principiile menționate anterior. În acest scop, planul ține seama de punctele următoare:

(i) dacă substituenții fără solvenți sau cu conținut redus de solvenți sunt încă în curs de sintetizare, se acordă agentului o prelungire a termenului în vederea punerii în aplicare a sistemului său de reducere a emisiilor;

(ii) punctul de referință pentru reducerea emisiilor ar trebui să corespundă în cea mai mare măsură emisiilor care ar fi obținute dacă nu ar fi luată nici o măsură de reducere.

Sistemul de reducere următor se aplică instalațiilor pentru care se poate presupune un conținut constant în materie uscată al produsului și se poate utiliza acest conținut în vederea definirii punctului de referință pentru reducerea emisiilor.

(i) agentul prezintă un plan de reducere a emisiilor care cuprinde în special o diminuare a conținutului mediu de solvenți din cantitatea totală utilizată și/sau o creștere a eficienței utilizării substanțelor solide, în vederea realizării unei reduceri a emisiilor totale de la o instalație la un nivel numit emisie țintă, care corespunde procentului emisiilor anuale de referință. În acest scop, agentul trebuie să respecte următorul program:

Perioada		Emisii anuale totale maxime permise
Instalații noi	Instalații existente	
Până la 31.10.2001	Până la 31.10.2005	Emisia țintă x 1,5
Până la 31.10.2004	Până la 31.10.2007	Emisia țintă

(ii) Emisiile anuale de referință se calculează după cum urmează:

(a) Se determină masa totală a substanțelor solide din cantitatea de preparat de acoperire și/sau cerneală, lac sau adeziv, consumată în cursul unui an. Substanțele solide sunt toate substanțele prezente în preparatele de acoperire, cerneală, lacuri sau adezivi, care devin solide în urma evaporării apei sau compușilor organici volatili.

(b) Emisiile anuale de referință se calculează înmulțind masa determinată la lit. (a) cu factorul corespunzător din tabelul următor. Autoritățile competente pot corecta acești factori pentru instalații în care substanțele solide sunt utilizate mai eficient.

Activitate	Factor de înmulțire pentru pct. (ii) (b)
Tipărirea prin rotogravură; tipărirea prin flexografie; laminarea ca parte a activității de tipărire; glazurarea ca parte a activității de tipărire; acoperirea lemnului; acoperirea materialelor textile, țesăturilor, filmelor sau hârtiei; acoperirea cu adeziv	4

Învelirea bobinelor, refinisarea vehiculelor	3
Înveliș în contact cu alimentele, vopsirea aeronavelor	2,33
Alte operații de acoperire și tipărirea serigrafică în rotativă	1,5

(c) Emisia țintă este egală cu emisia anuală de referință înmulțită cu un procent egal cu:

- (valoarea emisiei ușor dispersabile + 15) pentru instalațiile cărora li se aplică rubrica 6 și pragurile minime de la rubricile 8 și 10 din anexa II A;
- (valoarea emisiei ușor dispersabile + 5) pentru toate celelalte instalații.

(d) Conformitatea este îndeplinită dacă emisia efectivă de solvenți, determinată cu ajutorul planului de gestionare a solvenților, este inferioară sau egală cu emisia țintă.

ANEXA III

PLANUL DE GESTIONARE A SOLVENȚILOR

1. Introducere

Prezenta anexă oferă asistență pentru realizarea unui plan de gestionare a solvenților. Anexa identifică principiile care trebuie aplicate (pct. 2), prezintă un cadru pentru bilanțul masei (pct. 3) și indică cerințele privind verificarea conformității (pct. 4).

2. Principii

Planul de gestionare a solvenților are următoarele obiective:

- (i) verificarea conformității pe baza art. 9 alin. (1);
- (ii) identificarea posibilităților viitoare de reducere;
- (iii) informarea publicului cu privire la consumul de solvenți, emisiile de solvenți și conformitatea cu prezenta directivă.

3. Definiții

Definițiile următoare prezintă un cadru pentru elaborarea bilanțului masei.

Solvenți organici utilizați la intrare (I):

I1 Cantitatea de solvenți organici, în stare pură sau în preparate cumpărate, care este utilizată în instalații în cursul perioadei în care se calculează bilanțul masei.

I2 Cantitatea de solvenți organici, în stare pură sau în preparate cumpărate, recuperați și reutilizați ca solvenți la intrare în cadrul procesului. (Solventul reciclat este socotit la fiecare utilizare în cadrul activității.)

Solvenți organici la ieșire (O):

O1 Emisii din gazele de ardere.

O2 Pierderea solvenților organici în apă, ținându-se seama, dacă este cazul, de tratarea apei reziduale pentru calculul prevăzut pentru O5.

O3 Cantitatea de solvenți organici care rămân sub formă de impurități sau reziduuri în produsele ieșite din proces.

O4 Emisii necapturate de solvenți organici în aer. Aceasta cuprinde ventilația generală a încăperilor, însoțită de eliberarea aerului în mediu prin ferestre, uși, guri de aerisire sau alte deschizături similare.

O5 Pierderea solvenților organici și/sau a compușilor organici în urma unor reacții chimice sau fizice (inclusiv cei distruși prin incinerare sau alte tratări ale gazelor și apelor reziduale, sau capturați, de exemplu prin absorbție, cu condiția să nu fie socotiți în O5, O7 sau O8).

O6 Solvenți organici conținuți în deșeurile colectate.

O7 Solvenți organici sau solvenți organici conținuți în preparate, care sunt vânduți sau sunt destinați vânzării ca produse de valoare comercială.

O8 Solvenți organici conținuți în preparate, recuperați în vederea reutilizării, dar care nu sunt utilizați ca mărime de intrare în proces, cu condiția să nu fie socotiți în O7.

O9 Solvenți organici eliberați în alte moduri.

4. Ghid de utilizare a planului de gestionare a solvenților în vederea verificării conformității

Planul de gestionare a solvenților este utilizat, în funcție de cerința specială a cărei respectare se verifică, după cum urmează:

(i) Verificarea conformității cu opțiunea de reducere din anexa II B, cu o valoare limită a emisiei totale exprimată în emisii de solvent pe unitate de produs sau într-un alt mod indicat în anexa II A.

(a) Pentru toate activitățile cărora li se aplică anexa II B, planul de gestionare a solvenților este elaborat anual pentru a se determina consumul (C). Consumul se calculează cu ajutorul ecuației următoare:

$$C = I1 - O8$$

În același timp, se determină cantitatea de solide utilizate în preparatele de acoperire, pentru a stabili în fiecare an emisiile anuale de referință și emisia țintă.

(b) Planul de gestionare a solvenților este stabilit anual pentru a determina emisiile (E) și a evalua conformitatea cu valorile limită ale emisiei totale, exprimate în emisie de solvenți pe unitate de produs sau într-un alt mod indicat în anexa II A. Emisiile se pot calcula cu ajutorul ecuației următoare:

$$E = F + O1$$

Unde F este emisia ușor dispersabilă definită la pct. (ii) lit. (a). Cifra de emisie este apoi împărțită la parametrul aplicabil produsului în cauză.

(c) Planul de gestionare a solvenților este stabilit anual pentru a determina totalul emisiilor din toate activitățile în cauză și pentru a evalua conformitatea cu cerințele de la art. 5 alin. (5) lit. (b) pct. (ii), iar cifra astfel obținută este apoi comparată cu totalul emisiilor care ar fi fost obținute dacă cerințele din anexa II ar fi fost respectate pentru fiecare activitate separat.

(ii) Determinarea emisiilor ușor dispersabile în vederea comparării lor cu valorile emisiilor ușor dispersabile din anexa II A

(a) *Metodă*

Emisiile ușor dispersabile se pot calcula cu ajutorul ecuației următoare:

$$F = I1 - O1 - O5 - O6 - O7 - O8$$

sau

$$F = O2 + O3 + O4 + O9$$

Această cantitate se poate determina prin măsurarea directă a cantităților. Se mai poate face un calcul echivalent, de exemplu pe baza eficacității în capturarea emisiilor din cadrul procesului.

Valoarea emisiei ușor dispersabile se exprimă ca proporție din cantitatea utilizată ca mărime de intrare, care se poate calcula cu ajutorul ecuației următoare:

$$I = I1 + I2$$

(b) *Frecvența*

Emisiile ușor dispersabile se determină cu ajutorul unui set de măsurări limitat, dar cuprinzător. Nu sunt necesare alte măsurări până la modificarea echipamentului.